



Åfjord kommune
Øvre Årnes 7
7170 ÅFJORD

Vår dato: 19.07.2018 Vår ref.: 2018/8763
Deres dato: 05.04.2018 Deres ref.: 2878/2018/L12/8SBA

Fylkesmannens behandling av klage på reguleringsplan for FV 723 - Åfjord kommune

Saken gjelder Åfjord kommunes vedtak av reguleringsplan for ny parsell av fylkesvei 723, mellom Ryssdalen og Herfjorden i Åfjord kommune. Planen er et skredsikringsprosjekt og formålet med planen er å etablere en skred sikker veg fra Ryssdalen til Herfjorden. Planvedtaket ble påklaget av Fosen Naturvernforening, og det er anført blant annet at reguleringsplanen skulle vært konsekvensutredet. Åfjord kommune mente at klagen ikke innga nye opplysninger i saken og opprettholdt sitt vedtak. Fylkesmannen stadfester kommunens vedtak.

Saksgang

Statens vegvesen fremmet på vegne av Sør-Trøndelag (nå Trøndelag) fylkeskommune forslag til detaljregulering av ny parsell for fylkesvei 723 mellom Ryssdalen og Herfjorden. Forslaget inneholdt 2 tunneller, en bro, og totalt 4,2 km vei.

Åfjord kommunestyre godtok i møte av 17.3.2016 at Statens vegvesen kunne benytte adgangen i plan- og bygningsloven (pbl) § 3-7 til å utarbeide planforslag og legge det ut til høring og offentlig ettersyn.

Oppstartet av planarbeidet etter pbl. § 12-8 ble kunngjort i avisene Fosnafolket og Adresseavisen i juni 2016. Brev med varsling om oppstart ble sendt til høringsinstanser 24.6.2016.

Planforslaget ble lagt ut til høring og offentlig ettersyn i perioden 16.12.16 – 3.2.2017. Etter høringen ble det gjort noen endringer i planbestemmelsene for å imøtegå innkomne merknader. Det var særlig merknader knyttet til dyrka jord som medførte endringer og tilføyelser i planforslaget. Det ble ikke stilt vilkår for egengodkjenning av planen.

Fylkesmannens miljøavdeling hadde ikke merknader til valget av veitrasé, og påpekte viktigheten av avbøtende tiltak underveis i anleggsfasen. Fosen naturvernforening innga merknader under høringen.

Postadresse:
Postboks 2600
7734 Steinkjer
fmltpost@fylkesmannen.no

Besøksadresse:
Steinkjer: Strandveien 38
Trondheim: Prinsensgt 1
www.fylkesmannen.no/trondelag

Telefon:
74 16 80 00
Org.nr.:
974 764 350

Saksbehandler:
Christoffer Hansen
Telefon:
73 19 91 74

Planforslaget består av til sammen 11 plankart, ett for arealbruk over grunnen, to for arealbruk under grunnen, og resten for arealbruk på grunnen, samt bestemmelser.

Planforslaget ble lagt frem for Åfjord kommune i møte den 2.3.2017. På grunn av enkelte endringer som ikke var innarbeidet vedtok kommunestyret at planen ble godkjent med vilkår. Følgende vedtak ble fattet:

«Kommunestyret i Åfjord godkjenner reguleringsplan «Ny Fv 723 Ryssdalen – Herfjord», planid 201602 på følgende vilkår:

1. Følgende endringer innarbeides:

- ☐ *Tilpassing av planen mht universell utforming av utsiktspunkt og parkeringsplass.*
- ☐ *Endre beskrivelsens kap.4.5.1 i forhold til vannforskriften*
- ☐ *Reetablering av dyrka mark (særlig gårdstunet på 104/2) skal sikres i bestemmelsene.*
- ☐ *NVE`s forslag om å føre foreslåtte tiltak i beskrivelsen inn i bestemmelsene.*
- ☐ *Hensynssoner og sikktrekanter føres inn i plankartene.*
- ☐ *Merknadene om «kommunal kjøreveg» gjør at dette formålet endres til «offentlig veg»*

2. Rådmannen kontrollerer reviderte dokumenter og gis fullmakt til å godkjenne dem for deretter å kunngjøre at planen er godkjent.»

Kommunestyrets vedtak var enstemmig. Planen ble kunngjort vedtatt 28. mars.

Vedtaket ble påklaget av Fosen Naturvernforening i brev av 10.4.2017. Klagen ble behandlet av Åfjord kommunestyre 4.5.2017. Klagen ble ikke tatt til følge, og klagen med tilhørende dokumenter ble sendt Fylkesmannen i Trøndelag 5.4.2018 for endelig klagebehandling.

Klagen

I klagen er det blant annet anført at kostnadsrammene for prosjektet er underdimensjonerte og at kostnadene i realiteten vil bli så høye at det skulle vært gjennomført konsekvensutredning. Klageren mener også at det mangler begrunnelse for hvorfor konsekvensutredning ikke er påkrevd. Videre anføres at det planlagte prosjektet ikke oppfyller kravene i EUs tunelldirektiv, og at prosjektet medfører forskjellsbehandling av andre rassikringsprosjekter i regionen.

Det er også anført at vegen ikke kvalifiserer for rassikringsmidler, og at det burde vært utarbeidet andre alternativer. Klageren anfører også at veien ikke er hensiktsmessig, da den ligger i et område som er rasutsatt, og at man erstatter en rasutsatt vei med en annen.

Klageren har videre anført at det skulle vært utarbeidet konsekvensutredning på grunn av reguleringsplanens virkning for tidligere uberørt natur, og LNF-områder. Det

er i tillegg anført at det skulle vært utarbeidet hensynssoner for berørte fuglelokaliteter, og avstandssoner på 1500 meter fra fuglelokaliteter.

Til sist er det anført at fylkeskommunens forskuttering av midler til prosjektet ikke er riktig, da klageren mener prosjektet ikke er av positiv samfunnsøkonomisk betydning.

For øvrig vises det til klagen i sin helhet.

Fylkesmannen bemerker

Fylkesmannens kompetanse som klageinstans

Forvaltningsloven (fvl) § 34 danner det rettslige utgangspunktet for Fylkesmannens kompetanse i klagesaker. Fylkesmannen kan prøve alle sider av saken, og kan også ta hensyn til nye omstendigheter. Fylkesmannen skal vurdere de synspunkter klageren kommer med, og kan også ta opp forhold som ikke er berørt av klageren.

Der Fylkesmannen er klageinstans for vedtak truffet av en kommune eller fylkeskommune skal det legges stor vekt på hensynet til det kommunale selvstyre ved prøving av det frie skjønn. Fylkesmannen kan stadfeste, oppheve eller fatte nytt vedtak i saken.

Avgrensning av klagens tema

På bakgrunn av klagens anførsler finner Fylkesmannen det nødvendig å foreta en avgrensning av hvilke anførsler fylkesmannen har anledning til å behandle.

Vedtak av reguleringsplan gjøres med hjemmel i plan- og bygningsloven § 12-12, og det er forhold som plan- og bygningsloven er ment å ivareta, som kan påklages.

Dette medfører at Fylkesmannen ikke har adgang til å behandle klagetema knyttet til økonomi, og kommunen/fylkeskommunens disponering av budsjettmidler. Dette er også tema som ikke er del av kommunens vedtak av reguleringsplan.

Fylkesmannen vil etter dette ikke behandle den del av klagen som gjelder økonomiske forhold og kommunen/fylkeskommunens disponering av budsjettmidler og rassikringsmidler.

Kommunens forberedende klagebehandling

Det er for Fylkesmannen noe uklart hva som er resultatet av kommunens klagebehandling. Det fremgår av kommunens forberedende klagebehandling at «klagen avvises». Det er imidlertid ikke gitt noen begrunnelse for hvorfor klagen avvises, eller noe rettslig grunnlag for avvisningen.

Fylkesmannen legger til grunn at kommunen har besluttet å ikke ta klagen til følge, og følgelig ikke mente å avvise klagen.

Det fremgår av kommunens oversendelsesbrev at saken er sendt Fylkesmannen over ett år etter at kommunen besluttet å ikke ta klagen til følge. Fylkesmannen viser her til forvaltningsloven § 33 tredje ledd, hvor det fastslås at sakens dokumenter skal sendes klageinstansen så snart saken er tilrettelagt, så fremt ikke kommunen tar klagen til følge, eller avviser den.

Etter Fylkesmannens syn er det ikke i tråd med god forvaltningsskikk at klagen ikke oversendes Fylkesmannen så snart kommunen har tatt stilling til den. Kommunen bør gjennomgå sin praksis for behandling av klager på reguleringsplaner, slik at man unngår liknende situasjoner i fremtiden.

Klagefrist og rettslig klageinteresse

Klagen er rettidig, jf. fvl § 29.

Spørsmålet for Fylkesmannens vurdering er om klageren, Fosen Naturvernforening har rettslig klageinteresse i de problemstillinger klagen reiser. Dette spørsmålet er ikke vurdert av kommunen, på bakgrunn av den sparsommelige klagebehandlingen kommunen har foretatt, finner Fylkesmannen det nødvendig å vurdere spørsmålet nærmere.

Det følger av forvaltningsloven § 28 at enkeltvedtak kan påklages av en part eller annen med rettslig klageinteresse i saken. I nærværende tilfelle er det klart at Fosen Naturvernforening ikke er part i saken.

At organisasjoner og foreninger kan ha rettslig klageinteresse i saker som ikke direkte berører organisasjonen eller noen av medlemmene, er klart. Av tvisteloven § 1-4 første ledd følger at foreninger kan reise søksmål om forhold som det ligger innenfor organisasjonens formål og naturlige virkeområde å ivareta.

Hvorvidt en organisasjon har rettslig klageinteresse, må avgjøres etter en helhetlig vurdering der det er sentralt om klagegjensstanden omfattes av organisasjonens formål og virksomhet. Medlemstall og representativitet skal også spille inn.

Fosens Naturvernforenings formål fremgår av vedtektene § 1:

«Fosen Naturvernforening vil arbeide for å verne naturen og sikre livsmiljøet slik at menneskelig virksomhet ikke overskrider tålegrenser i naturen.

Fosen Naturvernforening vil arbeide for et samfunn der menneskene lever i harmoni med naturen. Dette er et samfunn hvor livsgrunnlaget og livsmangfoldet er sikret for framtidige generasjoner, og hvor naturens egenverdi legges til grunn for arbeidet med å øke menneskers respekt for og kjærlighet til liv og landskap.»

Formål er generelt utformet, og kan dermed omfatte mange aktiviteter. Det fremgår imidlertid klart at foreningen vil arbeide for å verne naturen. Dette taler for at nærværende sak ligger innenfor foreningens formål og virksomhet.

Videre skal rettslig klageinteresse avgjøres ut fra medlemstall og representativitet. Dette må ses i sammenheng med organisasjonens geografiske nedslagsfelt. En lokalforening vil for eksempel bare ha rettslig interesse i saker som faller innenfor foreningens stedlige arbeidsområde. Et relevant spørsmål er hvorvidt foreningen har tilstrekkelig representativitet i området klagen gjelder.

Veistrekning RV 723, Ryssdalen-Herfjorden, ligger i Åfjord kommune. Det fremgår av Brønnøysundregisteret at Fosen Naturvernforening har sitt forretningssted i Rissa kommune (nå Indre Fosen kommune), nabokommunen til Åfjord.

Det foreligger sparsommelig med opplysninger om foreningens medlemstall, og dette fremgår heller ikke av årsmeldingen som foreningen har lagt ut på egne nettsider. I tidligere klagesaker er det opplyst at foreningen har omtrent 50 medlemmer (SOMB 2017/2102), og fylkesmannen legger til grunn at medlemstallet er omtrent det samme nå.

Selv om det er en viss avstand mellom området hvor veien anlegges og foreningens forretningssted, vil det kunne være flere enn kun de som bor i direkte nærhet til veien som berøres. Særlig i spørsmålet om betydningen for naturvernet vil en kunne se virkninger i et større område enn kun i direkte nærhet til veien.

På bakgrunn av dette har Fylkesmannen, under noe tvil kommet til at Fosen Naturvernforening har rettslig klageinteresse i saken, jf fvl § 28.

Rettslig utgangspunkt for behandling av klagens tema

En reguleringsplan er et arealplankart med tilhørende bestemmelser som angir bruk, vern og utforming av arealer og fysiske omgivelser. Kommunen skal sørge for at det blir utarbeidet reguleringsplan for de områder i kommunen hvor dette følger av loven eller av kommuneplanens arealdel, samt der det ellers er behov for det.

Plan- og bygningsloven har i §§ 12-8 til 12-12 saksbehandlingsregler for utarbeidelse og vedtakelse av reguleringsplaner. Gjennom en omfattende planprosess skal ulike løsninger utredes og konsekvenser for området kartlegges. Det endelige vedtak fattes på bakgrunn av denne prosessen, men er likevel underlagt et betydelig skjønn fra kommunens side. Etter plan- og bygningsloven er det kommunestyret som er planmyndighet. Det er altså kommunestyret som avgjør hvilke arealer som skal inngå i planen og hva disse arealene skal brukes til, etter å ha foretatt en omfattende vurdering av de ulike hensyn som gjør seg gjeldende innenfor planområdet. Dette under forutsetning av at det ikke foreligger innsigelse mot den vedtatte reguleringsplanen fra myndigheter som nevnt i § 5-4.

Utgangspunktet i plan- og bygningsloven er at det nærmere innhold av reguleringsplanen, innenfor lovens rammer, er lagt til kommunestyrets frie, skjønnsmessige vurdering. Ulike hensyn må veies mot hverandre, men det er altså opp til reguleringsmyndighetens skjønn å avgjøre hvilken ressursbruk som er mest hensiktsmessig. Her som ellers må imidlertid vurderingene være saklige og i samsvar med reguleringslovgivningens formål, samt bygge på en forsvarlig saksbehandling og et riktig faktisk grunnlag. Ingen kan sies å ha krav på at et område skal reguleres eller ikke reguleres til et bestemt formål.

Konsekvensutredning

Det følger av plan- og bygningsloven § 4-2 annet ledd, at reguleringsplaner som kan få vesentlige virkninger for miljø og samfunn, skal ha en planbeskrivelse som gir en særskilt vurdering og beskrivelse – konsekvensutredning – av planens virkninger for miljø og samfunn.

På tidspunktet da kommunen fattet beslutning om at planen ikke skulle konsekvensutredes, gjaldt forskrift om konsekvensutredninger for planer etter plan- og bygningsloven av 19. desember 2014 (KU-forskriften). I forskriften er det nærmere regulert hvilke tiltak som skal konsekvensutredes. Den samme forskriften gjaldt da kommunen vedtok reguleringsplanen i mars 2017.

Fylkesmannens vurdering

Anførselene i klagen behandles tematisk nedenfor.

Konsekvensutredning

Klageren har anført at reguleringsplanen skulle vært konsekvensutredet, dette på bakgrunn av flere grunnlag.

Klageren har og påpekt at det savnes en begrunnelse for hvorfor reguleringsplanen ikke er konsekvensutredet. I forbindelse med overføringen av planforberedelsen til Statens vegvesen, fattet Åfjord kommunestyre samtidig beslutning om at det ikke ville bli påkrevd med planprogram eller konsekvensutredning for planarbeidet. Begrunnelsen var som følger:

Sett i lys av den knappe tidshorizonten som ligger til grunn for prosjektet vil kommunestyret ikke stille krav om planprogram eller konsekvensutredning av planarbeidet, men forutsetter at Statens Vegvesen utarbeider en detaljert risiko- og sårbarhetsanalyse (ROS-analyse), og at sentrale temaer i ROS-analysen deretter blir belyst i reguleringsplanleggingen.

Etter Fylkesmannens syn er denne begrunnelsen noe knapp. Tidsaspektet er ikke et relevant tema i vurderingen av hvorvidt planen omfattes av forskrift om konsekvensutredninger. Dette ville i så tilfelle være en omgåelse av hensikten med forskriften.

Bakgrunnen for at planen vurderes å ikke omfattes av forskrift om konsekvensutredninger, er noe mer utførlig forklart i Statens vegvesens brev av 7. mars 2016.

Av brevet fremgår at Statens vegvesen (SVV) har gjort en vurdering av hvorvidt reguleringsplanen faller inn under virkeområdet til forskriften. SVV har vurdert planen etter § 3 c i forskriften, og viser til at vegen er et tiltak som er nevnt i vedlegg II (bokstav e). Slike tiltak skal vurderes etter vedlegg III.

SVV har pekt på at det befinner seg truet planteart, Huldertorvmose, i området Ryssdalen/Kvenndalsfjellet. Statens vegvesen mente imidlertid at det ville være mulig å unngå den delen av terrenget med truet art, og at planen derfor ikke ville ha vesentlige virkninger for miljø og samfunn.

Fylkesmannen mener det ville vært hensiktsmessig om kommunen tok nærmere stilling til Statens vegvesens begrunnelse for at planen ikke faller inn under pliktig konsekvensutredning, da det er kommunen som er ansvarlig myndighet etter KU-forskriften §§ 2 og 3.

Etter Fylkesmannens syn skulle det vært gjort en vurdering etter forskriftens § 2 bokstav d, for detaljreguleringer på mer enn 15 dekar som omfatter nye områder til utbyggingsformål. Det fremkommer av planbeskrivelsen at hele planområdet er 370 dekar. Det er ikke tvilsomt at planen omfatter nye områder til utbyggingsformål, da planområdet i sin helhet var regulert til LNFR-formål.

Det er Fylkesammens vurdering av at planen faller inn under KU-forskriften § 2 bokstav d.

Dette medfører at planen skulle vært behandlet etter KU-forskriften med planprogram og konsekvensutredning.

Fylkesmannen har innhentet dokumentasjon fra Statens vegvesen. Det fremgår av denne at det er utført konsekvensutredning for naturmangfold, og at det er utarbeidet et eget utredningsnotat for friluftsliv, naturressurser og kulturmiljø. Fylkesmannen vil komme nærmere tilbake til innholdet i de aktuelle dokumentene.

Det er imidlertid på det rene at det ikke er utarbeidet planprogram etter pbl. § 4-1 og KU-forskriften §§ 5 og 6. Dette innebærer etter Fylkesmannens syn en saksbehandlingsfeil. Selv om det foreligger en saksbehandlingsfeil følger det av den alminnelige regel i forvaltningsloven § 41 at reguleringsvedtaket likevel er gyldig "når det er grunn til å regne med at feilen ikke kan ha virket bestemmende på vedtakets innhold". I dette ligger ikke et krav om sannsynlighetsovervekt for at feilen har fått betydning. Det er tilstrekkelig med en ikke helt fjerntliggende mulighet.

Spørsmålet for Fylkesmannen er således hvilken virkning feilen skal få.

Vurderingen beror på de konkrete forhold i saken, herunder hvilke feil som er begått og vedtakets karakter. Der saksbehandlingsfeilen har ledet til mangelfullt eller uriktig avgjørelsesgrunnlag på et punkt av betydning for vedtaket, eller feilen på annen måte innebærer tilsidesettelse av grunnleggende fordringer til forsvarlig behandling, skal det gjennomgående nokså lite til.

Formålet med planprogram følger av plan- og bygningsloven § 4-1:

«Planprogrammet skal gjøre rede for formålet med planarbeidet, planprosessen med frister og deltakere, opplegget for medvirkning, spesielt i forhold til grupper som antas å bli særlig berørt, hvilke alternativer som vil bli vurdert og behovet for utredninger. Forslag til planprogram sendes på høring og legges ut til offentlig ettersyn normalt samtidig med varsling av planoppstart. Planprogrammet fastsettes ordinært av planmyndigheten.»

I dagjeldende KU-forskrift fastsettes nærmere krav til planprogrammet i § 5 annet ledd og videre:

«Planprogrammet skal gjøre rede for formålet med planarbeidet, beskrive det aktuelle området og hvilke problemstillinger som anses viktige for miljø og samfunn i det konkrete planarbeidet, basert på eksisterende kunnskap. Relevante og realistiske alternativer skal beskrives, og det skal fremgå hvordan behandlingen av disse skal ivaretas i planarbeidet. Det skal også gjøres rede for planprosess med frister, deltakere og opplegg for medvirkning, spesielt for grupper som antas å bli særlig berørt. Det skal foreligge kart over planområdet.

Forslaget til planprogram skal, med utgangspunkt i relevante rammer og krav gitt i § 7 og vedlegg IV, redegjøre for hvilke forhold som skal utredes og belyses i konsekvensutredningen. Det skal beskrives hvilke fremgangsmåter eller metoder som skal benyttes i utredningene for å fremskaffe nødvendig og beslutningsrelevant kunnskap. Planprogrammet skal utformes slik at det kan tas stilling til om planarbeidet er gjennomført i samsvar med planprogrammet.»

Det følger av loven med forskriftsbestemmelsen at planprogrammet fastsetter hvordan planarbeidet skal gjennomføres, aktuelle utredningstemaer og hvilke problemstillinger som anses viktige for miljø og samfunn i det konkrete planarbeidet. Planprogrammet skal også redegjøre for hvordan opplegget for medvirkning skal være i planprosessen.

Forslag til planprogram er innledningen til en KU-prosess og skal tjene til at både myndigheter og berørte aktører kan få innsikt tidlig i prosjektet. På bakgrunn av forslaget og høringsinnspill skal det vedtas et planprogram som danner grunnlaget for den påfølgende utredningen av planens potensielle konsekvenser.

Når det ikke foreligger et planprogram mangler man dette grunnlagsdokumentet, og man mister muligheten for å kontrollere om planarbeidet er utført i samsvar med planprogrammet.

Samtidig må materialet som lå til grunn for kommunens vedtak vurderes helhetlig, ettersom konsekvensutredningen og planprogrammet er en del av saksforberedelsen til selve vedtaket og ikke har en skarp grense mot plikten til forsvarlig saksutredning etter forvaltningsloven § 17.

Planprogram og konsekvensutredning må sees i sammenheng ettersom planprogrammet legger føringer på konsekvensutredningens innhold. I nærværende sak er det naturlig å se hen til temaene i konsekvensutredningen for å avdekke om det er ikke fjerntliggende mulighet for manglende planprogram kan ha påvirket utredningstemaene.

Det er gjort konsekvensutredning for naturmangfold i planområdet. Utredningen datert 12.12.2016 er utført av Rambøll på vegne av Statens vegvesen. I utredningen er det totalt 6 naturverdier som er kartlagt og gitt en verdi. Disse innbefatter naturtypelokalitet, viltområder, fisk, rødlistearter, vannmiljø, og landskapsøkologiske sammenhenger. Basert på verdien til de enkelte lokalitetene er området samlet vurdert til «stor verdi». I kapittel 5 i utredningen er det vurdert konkret hvordan naturverdiene påvirkes av planen, både i anleggsfasen og i driftsfasen. Dette vurderes opp mot 0-alternativet.

I utredningsnotat for friluftsliv, naturressurser og kulturmiljø av 12.12.2016 er det gjort kartlegginger av hvordan planen vil påvirke disse temaene. Utredningen er gjort etter samme metode som konsekvensutredningen, i henhold til håndbok V712 (Statens vegvesen, 2014). I rapporten gjøres en vurdering av planens konsekvenser for friluftsliv, jordbruk, beitedyr, skogbruk, vannforekomster.

Temaene for utredningen og konsekvensutredningen må videre sammenholdes med innspill fra berørte parter og høringsinstanser. Etter varsel om oppstart ble det gitt innspill fra Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Sør-Trøndelag fylkeskommune, NVE, Sametinget, og Fosen Naturvernforening.

Innspillene omhandler hensynet til dyrka mark, biologisk mangfold, landskap, friluftsliv og rekreasjon, vassdrag, geoteknikk, kulturminner, budsjettmidler, og konsekvensutredning. Det er kun Fosen Naturvernforening som har krevd at planen konsekvensutredes.

Det fremgår av dokumentasjon i saken at det ble avholdt åpent informasjonsmøte den 25.8.2016 på Stokkøya oppvekstsenter. Imidlertid er det ikke fremlagt hvilke innspill som ble inngitt her.

Innspillene etter varsel om oppstart er etter Fylkesmannens syn fulgt opp i konsekvensutredningen og utredningsnotatet.

Merknadene etter høring og offentlig ettersyn av planen gjelder i all hovedsak konkrete innspill til utformingen av planforslaget, og det er ikke påpekt mangler i utredningene vedlagt høringen. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag uttalte ved høringen at det var uheldig med omdisponering av dyrka mark, men at det var vanskelig å unngå på bakgrunn av hensynet til skredsikkerhet, tunnelsikkerhet og trafiksikkerhet. For øvrig var det ikke knyttet særlige merknader til temaene miljøvern og naturmangfold.

Selv om det ikke har vært anledning til å gi innspill til et planprogram, er det Fylkesmannens oppfatning at det har vært anledning til å komme med innspill på relevante utredningstemaer ved varsel om oppstart og ved informasjonsmøtet. Det er også gitt innspill til forslagsstiller på hva som er relevante temaer for nærmere utredning i planarbeidet.

Etter Fylkesmannens syn er de relevante temaer for vurderingen av planens konsekvenser behandlet i konsekvensutredningen og utredningsnotatet. Videre er det Fylkesmannens oppfatning at konsekvensutredningen innholdsmessig tilfredsstillende kravene til innhold etter KU-forskriften § 7 og vedlegg IV.

På bakgrunn av en helhetsvurdering har Fylkesmannen kommet til at saken var tilstrekkelig godt opplyst forut kommunens vedtak om reguleringsplan, og at manglende planprogram ikke kan ha virket bestemmende inn på vedtakets innhold.

Hensynsoner for fuglelokaliteter

Det er i klagen anført at det bør opprettes hensynssoner på opptil 1500 fra fuglelokaliteten i planområdet.

Det er også påpekt av Fylkesmannen i Trøndelag at det må gjennomføres avbøtende tiltak for å skjerme sårbar hekke-lokalitet.

I konsekvensutredningen s. 20 er konsekvensene for fuglene vurdert. Det påpekes at det er anleggsfasen som vil være mest utfordrende for hekkeområdene. Når veien går over i driftsfasen vil det være roligere, og det vises til at det finnes flere slike funksjonsområder nær bilveier.

Det følger av planbestemmelsene §§ 3.1 og 3.2 at det skal utarbeides en ytre miljøplan før anleggsarbeidet kan igangsettes. Planen skal beskrive blant annet avbøtende miljøtiltak i bygge- og anleggsfasen for temaer som støy, vibrasjoner, forurensning av jord, vann og luft, landskap, naturmiljø, kulturmiljø, dyrkamark, energiforbruk, materialvalg, og avfallshåndtering. I planbeskrivelsen punkt 4.11 gis

nærmere redegjørelse for formålet til ytre miljø-planen. Hensikten med planen er å beskrive utfordringene knyttet til ytre miljø og hvordan disse skal håndteres.

Etter Fylkesmannens oppfatning er hensynet til fuglelokalitetene i planen tilstrekkelig vurdert. Fylkesmannen bemerker at hensynssoner i plankartet er en ukurant løsning for den fuglelokaliteten som er skjermet/unntatt offentlighet, da en slik sone vil virke mot sin hensikt når lokaliteten kartfestes.

Oppsummering

Fylkesmannen har gjennomgått klagen og sakens dokumenter, og ikke funnet grunnlag for å sette til side kommunens vedtak som ugyldig.

Det bemerkes at saken har tatt noe tid å avgjøre. Dette skyldes at Åfjord kommunes klageoversendelse ikke inneholdt de nødvendige dokumenter for å opplyse saken, og at Åfjord kommune ikke var i stand til å fremskaffe disse. En har derfor måtte fremskaffe nødvendige dokumenter fra Statens vegvesen for å opplyse saken.

Konklusjon

Fylkesmannen finner at planvedtaket bygger på et forsvarlig planfaglig skjønn, og overholder plan- og bygningslovens krav til utarbeidelse av reguleringsplan.

I medhold av pbl. § 1-9 og delegasjon fra departementet fattes følgende

Vedtak:

Åfjord kommunes vedtak av 2.3.2017 stadfestes. Klagen har etter dette ikke ført frem.

Fylkesmannens vedtak er endelig og kan ikke påklages videre i forvaltningen, jf. fvl. § 28.

Med hilsen

Ingrid Gjeltén (e.f.)
Seniorrådgiver
Kommunal- og justisavdelingen

Christoffer Hansen
juridisk rådgiver
Kommunal- og justisavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen underskrift

Kopi til:
Statens vegvesen Region midt
Fosen Naturvernforening v/ Magnar Østerås

Postboks 2525 6404 MOLDE

